

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/874/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712216618
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1712216618.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 21. júla 2014, č. k. 4C/244/2012-67, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 21. júla 2014, č. k. 4C/244/2012-67
p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol tak, že konanie neprerušuje. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vzniknutej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Pezinok v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 1Er/979/2009. Súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie na termín 21.07.2014. Žalobca elektronickým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.07.2014 žiadal zrušiť termín pojednávania a navrhol prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom má byť rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Vo vzťahu k procesnému návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd prvého stupňa skonštatoval, že nie sú splnené podmienky pre obligatórne prerušenie konania. Mal za to, že je oprávnený riešiť právne posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu ako aj, že príslušné hmotnoprávne ustanovenia dopadajúce na vec nie sú v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Vo vzťahu k procesnému návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd prvého stupňa dospel k záveru, že nie je daný dôvod ani pre fakultatívne prerušenie konania, keďže o námietke zaujatosti v tom čase aktívne pôsobiacich sudcov na Okresnom súde Pezinok bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.10.2012, č. k. 8NcC/165/2012-10 v súlade s ust. § 14 ods. 1, 3 O.s.p. tak, že neboli vylúčení z pojednávania a rozhodovania v tejto veci. Uvedené uznesenie krajského súdu bolo žalobcovi riadne doručené dňa 21.01.2013. Z týchto dôvodov a s prihliadnutím aj na procesnú zásadu hospodárnosti konania a ústavné právo účastníka, teda aj žalovanej, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, súd prvého stupňa konanie neprerušil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie. Vytýkal súdu prvého stupňa, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné, nakoľko v ňom vôbec nekonkretizuje svoj záver o nesplnení podmienok pre prerušenie konania, a teda porušuje aj právo žalobcu na súdnu ochranu. Uviedol, že súd musí posudzovať procesné návrhy účastníkov podľa ich obsahu a nie podľa času, kedy boli na súde uplatnené (skôr či neskôr pred pojednávaním). Žalobca nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že

svoj návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami, nakoľko návrh na zrušenie pojednávania podal elektronicky spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Mal za to, že riadne a včas požiadal o prerušenie konania, uviedol dôležité dôvody a predložil s nimi spájané listiny. Poukázal na svoje podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, podľa žalobcu nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného, a to okrem iného aj z dôvodu, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. V tejto súvislosti žalobca upozornil na právny názor Krajského súdu v Trnave v právne a skutkovo zhodnej veci v rozhodnutí zo dňa 17.10.2012, č. k. 11NcC/46/2012-24, ako aj v ďalších 50 veciach a tiež na právne názory Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Prešove. Rovnako je podľa žalobcu rozhodnutie krajského súdu v rozpore aj s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za týchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva neobstojí a že žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, podľa jeho názoru nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo a aby sa naďalej vykonávali úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konanie malo byť prerušené až do rozhodnutia ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu tak, ako žiadal.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa v prejednávanej veci domáha voči žalovanej náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.045,- eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Pezinok. Žalobca v konaní elektronickým podaním podpísaným zaručeným elektronickým podpisom zo dňa 18.07.2014 navrhol zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a zároveň s poukazom na § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. navrhol prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti. Predmetom tejto sťažnosti bolo rozhodnutie o porušení práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.10.2012, sp. zn. 8NcC/165/2012. Krajský súd v Bratislave uvedeným uznesením rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Pezinok nie sú vylúčení z prejednanía a rozhodovania veci vedenej na súde prvého stupňa pod sp. zn. 4C/244/2012. Zároveň nevyhovel návrhu žalobcu na prikázanie danej veci inému súdu.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v danej veci neboli splnené podmienky pre prerušenie konania tak podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. (obligatórne prerušenie konania), ako ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (fakultatívne prerušenie konania). Odvolací súd v prvom rade prihliadol na skutočnosť, že z internetového portálu Ústavného súdu Slovenskej republiky zistil, že už v čase rozhodovania súdu prvého stupňa o žiadosti žalobcu na prerušenie konania do

právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalobcu, resp. už aj v čase podania tejto žiadosti žalobcom, na Ústavnom súde Slovenskej republiky žiadne konanie o predmetnej ústavnej sťažnosti žalobcu neprebiehalo. Ústavný súd Slovenskej republiky totiž okrem iných aj túto sťažnosť žalobcu uznesením zo dňa 22. augusta 2013, č. k. IV. ÚS 517/2013-10, odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Za tejto situácie preto nebolo možné konanie v prejednávanej veci prerušiť do právoplatného skončenia konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky, keďže v čase rozhodovania súdu prvého stupňa toto už bolo skončené. V nadväznosti na uvedené tak ani odvolacie námietky žalobcu nemohli privodiť zmenu napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa.

Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že podmienky pre prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. neexistovali ani z dôvodu, že otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov a nepreskúmava ju ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu namietajúceho porušenie svojich základných práv. Rozhodnutie súdu prvého stupňa v danej veci preto nezávisí od otázky, ktorú by bol oprávnený riešiť Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní o ústavnej sťažnosti. Taktiež neprebiehalo žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. majúca význam pre rozhodnutie súdu v danej veci. Predmet konania o uplatnenej námietke zaujatosti konajúceho sudcu totiž nemožno stotožňovať s predmetom konania, v ktorom dotknutý sudca koná a rozhoduje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.